

PIAȚA MONETARĂ / Dobânda la depozitele overnight a crescut la 5,53%
PAGINA 4

PIAȚA VALUTARĂ / Euro s-a depreciat la 4,9753 lei
PAGINA 4



Alexandru Petrescu, Președintele ASF: "Din discuțiile cu Guvernul am înțeles că trei companii de stat se vor lista la BVB"
PAGINA 4

TradeVille: Purcari Wineries ciocnește paharele
PAGINA 9

Record: Cel mai scump obiect sportiv, vândut la licitație
PAGINA 10

La Nina: apele oceanelor se răcesc
PAGINA 10

Novotel intră pe piața din Georgia, cu un hotel nou în Tbilisi
PAGINA 10

GRAM AUR = 361,4031 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,2596 RON

EURO = 4,9753 RON

DOLAR = 4,4532 RON

Seceta: Aproape jumătate din recolta noastră - pârjolită de arșiță



Seceta este una dintre cele mai grave probleme climatice care afectează Europa - cu impact major asupra agriculturii, economiei, resurselor de apă și mediului înconjurător.

Circa 40% din culturile de grâu, porumb, rapiță și floarea-soarelui din țara noastră, respectiv 2,5 milioane de hectare, sunt afectate de secetă, potrivit datelor de specialitate. Seceta este una dintre cele mai grave probleme climatice care afectează Europa - cu impact major asupra agriculturii, economiei, resurselor de apă și mediului înconjurător -, aceasta manifestându-se din plin și în țara noastră. Apele Române depun eforturi semnificative pentru echilibrarea nevoilor de apă, utilizând infrastructura hidrotehnică disponibilă. Cu toate acestea, din cauza precipitațiilor deficitare și a temperaturilor ridicate, debitele și nivelurile multor cursuri de apă din diverse zone ale țării sunt la cote minime. Cei mai secetoși ani înregistrați în țara noastră înainte de 1900 sunt 1872-1874, 1894, 1896. Anii secetoși în secolul al XX-lea sunt 1904, 1907, 1917, 1920, 1924, 1929, 1934, 1942, 1945, 1946, 1947, 1948, 1950, 1953, 1961, 1983, 1986, 1990, 1992, 1993, 1994, 2000, 2011. Producția agricolă a Europei este și ea afectată, restricții la apă fiind impuse din Spania până în Grecia. De-a lungul istoriei, Europa a fost lovită de mai multe episoade severe de secetă, fiecare lăsând urme adânci în societățile afectate.

Recolta UE, în scădere

Uniunea Europeană se îndreaptă spre o recoltă mai mică de porumb în acest an, după ce seceta și canicula au devastat culturile din România și țările din regiune, susțin analiștii intervievați de Reuters. O producție mai mică ar putea face din blocul comunitar, care este deja un importator net de porumb, și mai dependent de furnizori externi în acest sezon, în special în condițiile în care UE se așteaptă să recolteze cantități mai mici de grâu și orz, care pot fi utilizate ca nutreț pentru animale, la fel ca

porumbul. Organismele de prognoză și-au revizuit semnificativ estimările referitoare la recolta de porumb a UE, până la 60-61 milioane de tone, sub recolta de anul trecut, care s-a situat la 63 milioane de tone, dar peste recolta de 53 de milioane de tone din 2022, când Europa a fost lovită de o secetă extinsă. "Situația în estul Europei este una foarte gravă, la fel ca în urmă cu doi ani. Vestul Europei este în regulă, iar asta va salva situația comparativ cu 2022", a declarat Maxence Devillers, analist la Argus. România, care anterior concuра cu Franța pentru titlul de

cel mai mare producător de porumb din UE, a fost lovită de numeroase valuri de secetă și caniculă, care au afectat și culturile de porumb din Ucraina și Rusia. Unii analiști se așteaptă ca recolta de porumb a României să scadă cu aproximativ 30% față de cea de aproape 11 milioane de tone înregistrată anul trecut, iar analiștii de la Argus mizează pe o producție de 7,5 milioane de tone în acest an, în timp ce firma românească AgroBrane ia în calcul o producție de 7,7 milioane de tone. "Este o provocare să cultivi porumb într-un cuptor", a spus Gabriel Razi, la un webinar organizat de Trend&Hedge Club.

În schimb, în Franța, nivelul de umiditate favorabil oferă condiții mai bune. În plus, creșterea suprafețelor însămânțate cu porumb ar putea permite Franței să înregistreze o recoltă mai bună în acest an comparativ cu cea de anul trecut.

OCTAVIAN DAN
(continuare în pagina 11)

Ce impact poate să aibă relaxarea politicii Fed asupra pieței acțiunilor din Statele Unite?

● Craig Fehr, Edward Jones Investments: "Istoria este de partea investitorilor în ceea ce privește randamentele pieței acțiunilor după reducerea dobânzilor" ● Economistul Mohamed El-Erian: "Piețele îngoră, cel puțin deocamdată, remarci importate din discursul lui Powell" ● Garry Evans, BCA Research: "Este foarte bine înrădăcinată ideea că vom avea o aterizare lină a economiei; noi nu credem asta"

Președintele Rezervei Federale, Jerome Powell, a dat la finele săptămânii trecute cel mai clar indiciu de până acum că banca centrală a Statelor Unite este pe cale să facă ceea ce piețele așteaptă de mult timp - reducerea dobânzilor, care în prezent se află la cel mai ridicat nivel din ultimele două decenii. În discursul său ținut cu ocazia simpozionului economic anual de la Jackson Hole, Powell a punctat că a venit timpul ca dobânda de politică monetară să se ajusteze, în condițiile în care inflația a scăzut semnificativ față de recordul din pandemie de la mijlocul anului 2022, iar piața muncii, deși încă se menține relativ stabilă, dă semne de slăbiciune. "Direcția este clară, dar momentul și ritmul reducerii ratelor va depinde de datele ce vor apărea, de perspective și de balanța riscurilor", a spus președintele Fed.

Traderii dau ca sigură reducerea dobânzii-cheie de către Rezerva Federală luna viitoare, care în prezent se situează în intervalul 5,25% - 5,5%, cu o probabilitate de 38% ca banca să taie chiar 50 de puncte de bază (0,5%), conform datelor afișate ieri de CME FedWatch Tool. Întrebarea este ce impact poate să aibă relaxarea politicii monetare asupra pieței acțiunilor din Statele Unite care, în acest an, a marcat o succesiune de noi recorduri istorice.

Winnie Sun, Sun Group Wealth Partners:
"Investitorii nu ar trebui să facă rapid modificări masive în portofoliile, ca urmare a discursului lui Powell"

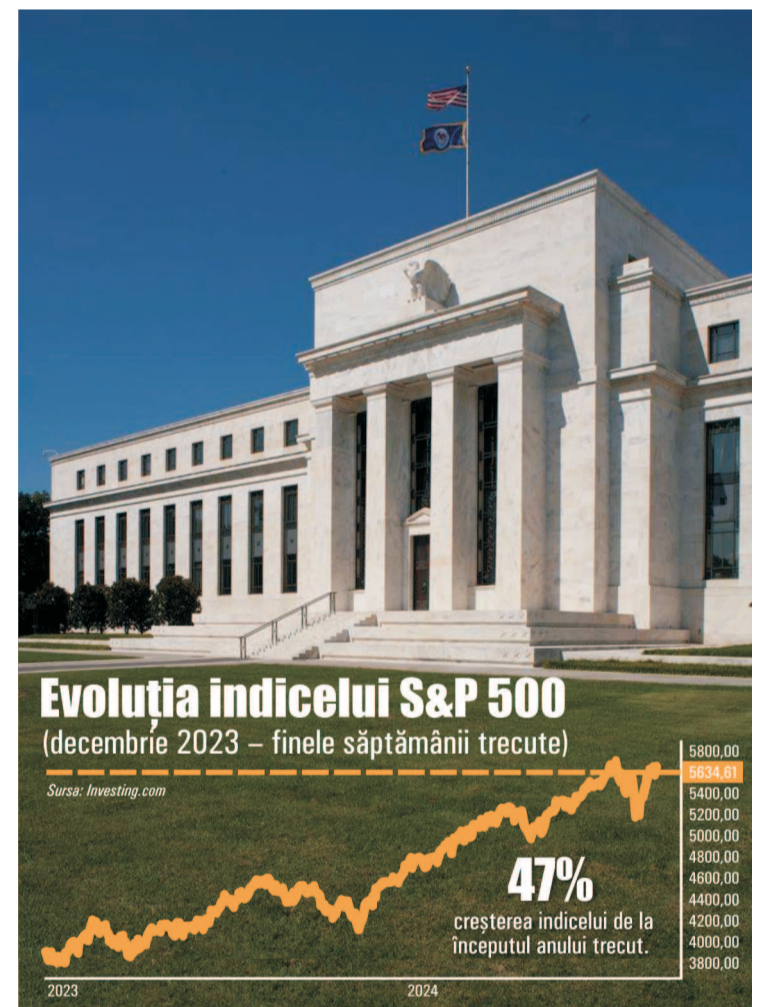
Marguerita Cheng, directorul ex-

cutiv al administratorului de averi Blue Ocean Global Wealth, spune că, în general, ratele mai reduse ale dobânzilor sunt pozitive pentru acțiuni.

"Companiile se pot simți mai confortabil în ceea ce privește ex-

tinderea activităților, dacă costurile împrumuturilor sunt mai reduse" a spus Cheng, conform CNBC.

ANDREI IACOMI
(continuare în pagina 3)



Președintele Rezervei Federale a punctat, săptămâna trecută, că a venit timpul ca dobânda de politică monetară să se ajusteze.

Producătorii auto străini fac pași mari către irelevanță în China

Cea mai mare piață auto din lume a devenit mult prea dură pentru producătorii străini. Aflați pe poziții privilegiate în țările de origine, marii producători auto mondiali au uitat ce înseamnă competiția, iar acum nu mai fac față concurenței "sălbatică" de pe piața auto din China.



CĂLIN RECHEȘ

auto extrem de dură din China, cu ocazia intrării în insolvență a companiei Human Horizons Group, producătorul mărcii de lux HiPhi. "Producătorii de automobile electrice luptă pentru supraviețuire în piața competitivă a Chinei", scrie agenția de știri americană, care subliniază că "situația dificilă a HiPhi arată furnizorilor pe fondul încetării cererii din partea consumatorilor din cauza economiei în declin și a încetării subvenției naționale pentru achiziționarea de vehicule electrice în 2022".

(continuare în pagina 12)

O țară care nu este o țară

Incep cu o întrebare: tot Occidentul este de vină? Este la modă în ziua de azi, mai ales în universitățile "mușcate" de marxismul revoluționar și de alte ideologii de Stânga, să dai vina pe Occident pentru orice. Sărăcia din Africa? "O consecință a sclaviei!". Subdezvoltarea din America Latină? "Este vina imperialismului european!". Dictaturile din Asia? "Moștenire a rasismului colonialist!". Și alte asemenea aberații.

Iată însă că faptele, din când în când, indică altceva. Spre exemplu, Libanul. Acolo este dezastru. Chiar în dimineața zilei în care scriu acest editorial, Hezbollah se pregătea să atace masiv, cu rachete, Israelul. Aviația israeliană a detectat pregătirile de război și a lovit prima. Orientul Mijlociu este iarăși un butoi cu pulbere.

A cui este vina pentru halul în care arată astăzi Libanul? De ce nu îi auzim pe marii intelectuali ai Stângii comentând situația din Liban? Nu de alta, dar când vine vorba de Israel, le merge penița non-stop.

BURSA Cătălin Avramescu

Din anii 1980, sudul Libanului a devenit un alt stat în stat, de data aceasta dominat de Hezbollah ("Partidul lui Dumnezeu"), o mișcare teroristă sprijinită de Iran. Acolo armata oficială a statului libanez efectiv nu poate intra. Ideologia Hezbollah este un fel de amestec între islamism și nazism. Trebuie să subliniem acest lucru: cu toate că Israelul și Libanul nu au nici o dispută teritorială, totuși Hezbollah lansează frecvent atacuri peste graniță, importiva civililor israelieni. Motivul? Antisemitismul cel mai radical.



Dacă este un imperiu al cărui "imperialism" a pus bazele instabilității din Liban, acesta este cu siguranță Imperiul Otoman. Acesta a stăpânit ceea ce a devenit mai apoi Libanul timp de circa 500 de ani. După Primul Război Mondial, odată cu descompunerea statului otoman, teritoriile care azi formează Libanul au fost date de Liga Națiunilor, spre administrare, Franței.

Trebuie spus că, în sens juridic, ceea ce Franța a primit a fost un "mandat" din "clasa A", așa cum erau aceste "mandate" definite de Liga Națiunilor. Asta înseamnă, în esență, că teritoriile respective urmau să facă tranziția spre independență și că administrația fran-

ceză (în acest caz) urma să fie temporară. Deci nici vorba de "imperialism" în sensul în care acest termen a ajuns să fie folosit, ca un fel de măciucă, de către Stânga.

În 1943 Libanul își proclamă independența. O vreme, a dus-o foarte bine. Beirutul devenise unul dintre orașele "la modă" de pe malurile Mării Mediterane. Însă de la sfârșitul anilor '60, lucrurile au luat-o spre sud.

Cine este de vină? Mulți. Să începem cu începutul catastrofei. La sfârșitul anilor 1960 și-au găsit adăpost în Liban circa o sută de mii de arabi palestinieni. Aceștia au creat un fel de stat în stat.

Taberele de "refugiați" erau conduse

cu o mână de fier de tot felul de gherile revoluționare, înarmate până în dinți.

La un nivel încă și mai profund, ceea ce a dezechilibrat total situația din Liban au fost evoluțiile demografice. La începuturile sale, statul numit "Liban" era construit în jurul unui aranjament de împărțire a puterii între două comunități: creștinii maroniți și druzii. Cu vremea însă, și datorită modificării granițelor, în Liban a crescut proporția de musulmani, suniți și šiiti, deopotrivă.

Din anii 1980, sudul Libanului a devenit un alt stat în stat, de data aceasta dominat de Hezbollah ("Partidul lui Dumnezeu"), o mișcare teroristă sprijinită de Iran. Acolo armata oficială a statului libanez efectiv nu poate intra. Ideologia Hezbollah este un fel de amestec între islamism și nazism. Trebuie să subliniem acest lucru: cu toate că Israelul și Libanul nu au nici o dispută teritorială, totuși Hezbollah lansează frecvent atacuri peste graniță, importiva civililor israelieni.

(continuare în pagina 3)